

Törvényjavaslat

a fizetésbeszűntetésről és csődön kívüli egyezségről.

(Előbúdi tervezet.)

1. §.

A ki fizetéseit beszüntette, a csőd megnyitását elkerülheti, ha a jelen törvény értelmében hitelezőivel egyezséget köt.

A jelen törvényben meghatározott szabályok megtartása mellett létrejött egyezség joghatálya kiterjed az adósnak azon a fizetésbeszűntetés bejelentésekor követeléssel birt hitelezőire is, kik az egyezséget el nem fogadták, kivéve azon hitelezőket, kiket az adós ellen külön kielégítési vagy visszakövetelési jog illet meg, vagy a kiknek követelései csőd esetében az I. osztályba tartoznának. (7., 16. és 17. §§.)

Az érvényesen létrejött egyezség a hitelezőknek az adós-társak és kezesek elleni jogait nem érinti.

2. §.

A jelen törvény szerinti eljárás meg nem indítható:

1. ha az adós mint szőkevény távol van;
2. ha az 1892: . . . t.-cz. §-a alapján vád alá helyeztetett és jogérvényesen fel nem mentetett;
3. ha vagyona három hónappal a fizetésbeszűntetésnek jelen törvény értelmében történt bejelentése előtt jelentékenyebb összegű zálogokkal lett terhelve;
4. ha az adós kereskedő volt és kereskedelmi könyveket általában nem vezetett; vagy ha könyvei oly rendetlenek, hogy azok alapján vagyoni állása, különösen tartozásainak mennyisége biztosan meg nem állapítható;
5. ha az adós már csőd alatt volt, vagy hitelezőivel a jelen törvény szerint egyezséget már kötött;
6. ha az adós a hitelezők tökeköveteléseinek kiegyenlítésére legalább 50⁰/₀-ot fel nem ajánl.

3. §.

Az, a ki a jelen törvény szerinti eljárást igénybe venni óhajtja, tartozik fizetéseinek beszüntetését azon e. f. kir. törvénytől bejelenteni, mely csőd esetére a csődeljárásra illetékes lenne. (1881: XVII. t.-cz. 72. §.)

4. §.

A fizetésbeszűntetés a.3.§ szerint illetékes törvénytől írásban jelentendő be.

Ha a fizetés beszüntetését örökösök jelentik be, a bejelentés minden örökös által aláírandó.

Közkereseti és betéti társaságoknál a bejelentést az összes tagok, illetőleg beltagok, részvénytársaságoknál és szövetkezeteknél az igazgatóságnak vagy a felszámolóknak annyi tagja tartozik aláírni, a hánynak aláírása a cégjegyzéshez szükséges.

Ha a fizetésbeszüntetés részvénytársaság vagy szövetkezet által jelentetik be, egyuttal az igazgatóság és illetve felszámolók ülési jegyzőkönyvével igazolandó, hogy a fizetésbeszüntetés bejelentése az igazgatóság és illetve felszámolók által elhatározott.

5. §.

A jelen törvény 4. §-ában meghatározott kellékeket nélkülöző bejelentés hivataltól visszautasítandó.

6. §.

A fizetésbeszüntetést tartalmazó bejelentéshez az összes hitelezők jegyzéke a követelési összegekkel (név, lakhely és jogczim szerint) melléklendő és abban azon rokonsági vagy sógorsági viszony, melyben egyes hitelezők a bejelentőhöz állanak, továbbá, hogy mely hitelezők mely összeg erejéig minő vagyonrészre mely időtől származólag és minő jogczimen szereztek külön kielégítési jogokat, kitüntetendő.

A bejelentő indokolt kérelmére a törvényszék ezen jegyzék pótlólagos előterjesztésére a bejelentés napjától számított legfeljebb nyolcz napi határidőt engedélyezhet.

Ha a jegyzék nyolcz napon belül be nem terjesztett, a bejelentő ellen hivatalból a csőd nyitandó meg.

7. §.

A fizetésbeszüntetés bejelentésének napjától kezdve a bejelentő adós ellen külön kielégítési jogok többé nem szereshetők. De azok, kik az adós ellen a bejelentés napjáig szereztek dologi jogokat, az eljárást ép úgy folytathatják, mintha a fizetésbeszüntetés bejelentve nem lenne.

8. §.

A törvényszék a fizetésbeszüntetés bejelentése felett azonnal végzésileg határoz.

Ha a beadványt szabályszerűen felszereltnek találja, a bejelentő fizetésbeszüntetését bíróilag kimondja, a jelen törvény szerinti eljárás vezetésére egy törvényszéki bírót kiküld, a vagyon ellenőrzésére és felügyeletére vagyonfelügyelőt rendel ki, a fizetésbeszüntetés feljegyzésére a telekkönyvi hatóságot megkeresi és egyuttal az összes hitelezőket legfeljebb tizenötöd napra a 12., 14. és 15. §-okban meghatározott teendőkre az adós által bemutatott jegyzék (6. §) egy-egy másának közlése mellett azzal idézi meg, hogy minden hitelezőnek szabadságában áll adósnak

könyveit a tárgyalási határnap előtt is annak üzleti helyiségeiben a szokott üzleti órák alatt megvizsgálni.

A hitelezők megidézése postai uton visszavevény mellett történik. A postai kézbesítés sikertelensége az eljárás folytatását nem akadályozza. Azonkívül a megidézés célját és határnapját tartalmazó hirdetmény a hivatalos és két kereskedelmi napilapban egyszer közhírré teendő.

Ha a bíróság a bemutatott jegyzékből (6. §) azt látja, hogy adósnak jelen törvény területi hatályán kívül is nagyobb számban vannak hitelezői, a hirdetménynek az illető külföld egy-egy kereskedelmi lapjában való közhírré tétele is elrendelendő.

A vonatkozó hirdetmények a vagyonfelügyelő által legalább öt nappal a kitűzött határnap előtt teendők közzé.

9. §.

A vagyonfelügyelő vagy az adósnak azon hitelezői sorából rendelendő ki, kik a felügyelet tárgyát képező vagyon helyén laknak, vagy pedig azon kereskedők és iparosok köréből, kiket az igazságügyminiszter e célból a kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg a kereskedelmi és iparkamarák javaslatai alapján az illető kamara területére állandóan kinevez. A felügyeleti teendőkkel az elsőfoku iparhatóságoknál működő iparhatósági megbizottak is megbizhatók. (1884: XVII. t.-cz.)

Az 1881: XVII. t.-cz. 97. §-ának rendelkezése a vagyonfelügyelőre is alkalmazást nyer.

10. §.

A vagyonfelügyelő a rendes kereskedő gondosságával tartozik eljárni. Köteles felügyelni, hogy az adós vagyonából semmi el ne vonassék. Ellenőrzi az üzletmenetet, a befolyó pénzeket átveszi és azokat, mihelyt 100 frtnyi összeget meghaladnak és a folyó kiadások fedezésére nem szükségesek, bírói letétbe helyezi. Kiadásokat csak annyiban teljesíthet, mennyiben azok az üzlet rendszerinti folytatására szükségesek.

A vagyonfelügyelő a hitelezők elé a 12. § szerint terjesztendő leltár és mérleg elkészítésénél közreműködik, azok valóságát ellenőrzi és ennek megtörténtét a leltár és mérleg aláírásával tanúsítja.

11. §.

A vagyonfelügyelő a felügyelt vagyon érdekében tett kiadásainak megtérítését és fáradozásának díjazását igényelheti.

A díjak az esetre, ha adós és hitelezői között ezen törvény értelmében egyezség létesült, szabad egyezkedés tárgyát képezik az adós és a vagyonfelügyelő között.

Ha ily egyezség nem létesül, a díjakat a törvényszék álla-

pitja meg. Törvényszéki megállapításnak van helye akkor is, ha adós ellen ezen törvény értelmében a csőd nyitattik meg.

Az ekként megállapított díjak csőd esetére tömegköltséget képeznek.

A törvényszék megállapító végzése ellen ugy az adós, mint a vagyonfelügyelő, csőd esetében pedig a tömeggondnok fel-folyamodással élhetnek.

12. §.

A 8. § szerint kitűzött határnapon — melyen a tárgyalást a birói kiküldött vezeti — adós s illetve közkereseti és betéti társaságoknál egy beltág, részvénytársaságoknál és szövetkezetknél egy igazgató (felszámolás esetében egy felszámoló) személyesen tartozik megjelenni. Jogában áll azonban a személyes megjelenés mellett ügyvédet is alkalmazni.

Tartozik adós ezen határnapon összes üzleti könyveit magával hozni, a vagyonfelügyelő ellenőrzése mellett (10. §) készített és általa is aláírt leltárt és mérleget előterjeszteni, fizetés-beszüntetése indokait előadni és mindezek kapcsán hitelezőinek egyezségi ajánlatot tenni. A felajánlott kezesek által is hiteles alakban aláírt egyezségi ajánlat írásban is átadandó és az a tárgyalás menetéről felveendő jegyzőkönyvhöz melléklendő.

(Folytatjuk.)